BUDAPESTI CORVINUS EGYETEM
KÖZPONTI KÖNYVTÁR TULAJDONA

46. évfolyam 4. szám
2005. május

Közgazdász

A Budapesti Corvinus Egyetem közéleti és kulturális hírlapja

Az Intel Co. elnöke egyetemünkön

Craig R. Barrett, az Intel Corporation elnök-vezérigazgatója, a világ egyik legbefolyásosabb üzletembere március 29-én a IV-es előadóban élő demonstráció keretében mutatta be a cég legújabb technológiai megoldásait. Az idén 10 éves az Intel Magyarország Kft., a jubileum alkalmából érkezett Magyarországra a matematika, a tudományok, valamint a technológiai oktatás színvonalának emelése mellett elkötelezett Craig R. Barrett. Ő indította el az Intel®Innováció az Oktatásban nevű kezdeményezést.

Vizsgák és szerelmek hónapja

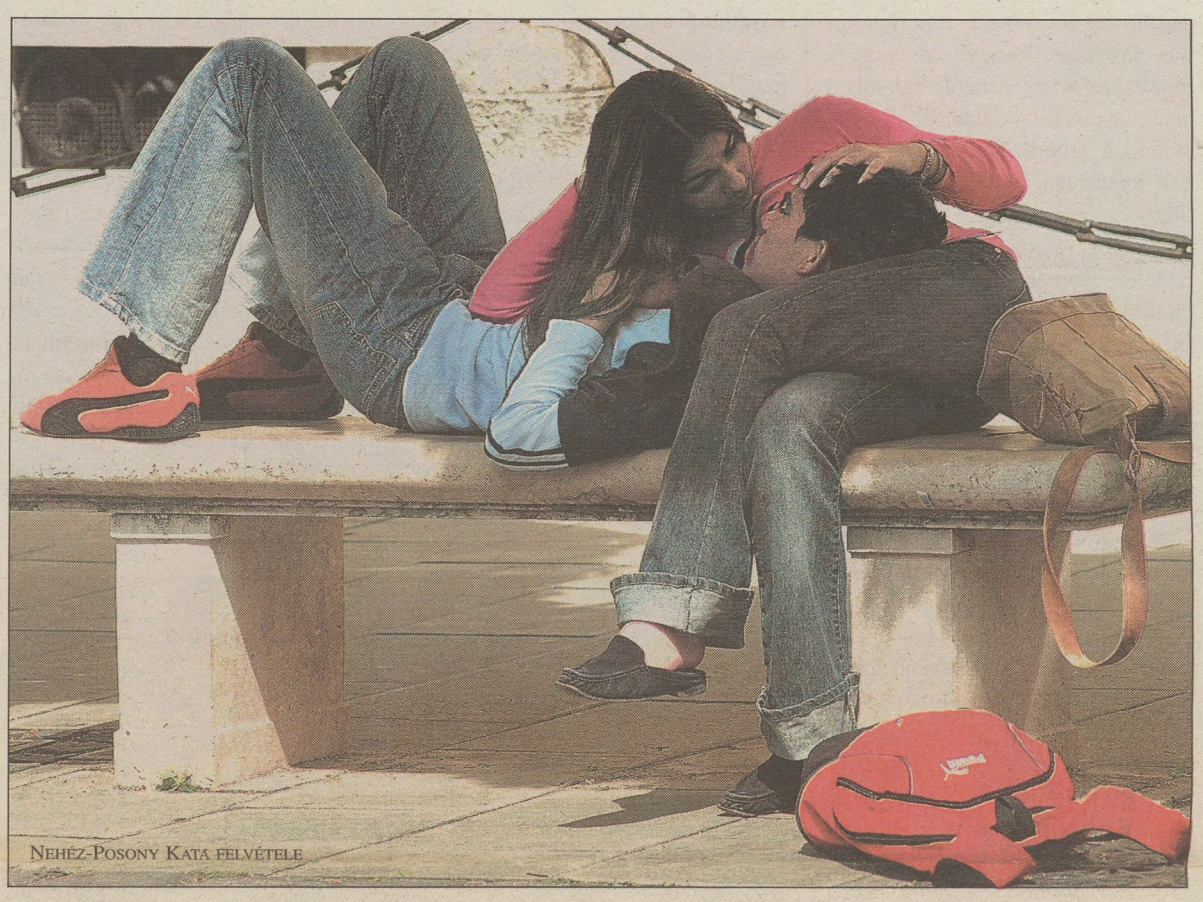

NEHÉZ-POSONY KATA FELVÉTELE

Alig tavaszodott, s máris nyakunkon az újabb vizsgaidőszak. A május persze, nemcsak a vizsgák, de a szerelem hónapja is. Örüljünk hát a hosszú tél és az izzasztó számonkérés közti néhány derűs napnak.

Hírek

Herbert Simon-díj. A Rajk László Szakkollégium által alapított Herbert Simon-díjat elsőként James G. March, a Stanford Egyetem professzora, egyetemünk díszdoktora április 29-én vette át Budapesten. A díj átvétele alkalmából March professzor előadást és mesterkurzust is tartott a Rajk László Szakkollégiumban.

❖

Akadémikus. A Magyar Tudományos Akadémia Zalai Ernőt, egyetemünk tanárát rendes tagjává választotta. Székfoglaló beszédét április 13-án a Gazdaság- és Jogtudományok Osztálya nyilvános ülésén tartotta egyetemünk tanára. Az eseményen részt vett Egyetemünkről Mészáros Tamás rektor, sokan a tanári karból és a doktori iskola diákjai közül.

❖

Globális kormányzás. A Közgazdaságtudományi Kar, a Nemzeti Fejlesztési Hivatal és az EVK Szakkollégium előadás-sorozatot szervezett „Fejlesztéspolitika" címmel, melynek célja – mint azt Trautmann László, a Közgazdaságtudományi Kar dékánja elmondta – a stratégiai szemlélet erősítése a hallgatókban. Első téma a globális kormányzás volt, melyről Hoós János, a Közszolgálati Tanszék egyetemi tanára beszélt.

A fedél nélküliek választ várnak

Mint ahogyan azt a márciusi számunkból megtudhattuk (Fedél nélkül) jelenlegi állás szerint nem épül normális sportcsarnok az új Közgáz Komplexumban, csupán két, meglehetősen kicsi tornaterem. A helyzet azóta változott: semmilyen terem sem épül.

Ez a némileg meglepő, és semmiféleképpen sem örvendetes információ nemcsak a már csak hivatalból is tiltakozó Testnevelési Tanszék, hanem a sportolók és a szurkolók felháborodását is kiváltotta. Már régóta szó volt egy esetleges demonstrációról, ám úgy tűnik, egyelőre más formában adnak hangot véleményüknek az elégedetlenkedők. A hogyan és a mikor kérdés azonban még könnyen lehet, hogy újabb vitákat generál majd.

NEHÉZ-POSONY KATA FELVÉTELE

Pillanatnyilag az tűnik biztosnak, hogy a csarnok ügyéért kiálló, ám a demonstrációt (ki tudja, miért?) túl radikálisnak tartó Hallgatói Önkormányzat május 11-re termet foglaltatott, ahol fórum formájában mondhatja el mindenki a saját véleményét. Több, lapunknak nyilatkozó HÖK tag szerint a Hallgatói Önkormányzat ugyan egyetért azokkal, akik saját Közgáz csarnokot szeretnének, ám rövid távon a bérlést látnák üdvözítőnek és hosszabb távon???

Igen ám, azonban az a személy, aki gyakorlatilag a legtöbbet tehetne, vagy mondhatna az ügyért/ügyről, nevezetesen Mészáros Tamás Rektor Úr, jelen pillanatban nem tartózkodik hazánkban, május hatodikán tér ismét haza. Éppen ezért még az sem biztos, hogy ráér majd, így pedig nem sok értelme lenne bármiféle párbeszédnek.

A csarnok ügyét szintén magukénak érző kosárlabda-szurkolók egy hónapja úgy döntöttek, várakozó álláspontra helyezkednek a Testnevelési Tanszék és a HÖK megbeszélései alatt, ám úgy tűnik, hogy őket nem kifejezetten elégíti ki ez a formája a tiltakozásnak – és ezzel nincsenek egyedül, ahogy hírlik az Egyetemen. Nem igazán értik Baki Zsombor HÖK elnök azon félelmét, hogy bármiféle rendbontás történne egy esetleges szervezett tiltakozáson, valamint úgy vélik, hogy egy ilyen beszélgetés egyrészt kevés embert vonzana, másrészt korántsem annyira figyelemfelkeltő.

Ugyanis a tiltakozók nem a rektort hibáztatják (vagy legalábbis nem elsősorban), hanem azokat, akik képtelenek kiharcolni az államtól azt, hogy valamiféle kárpótlást adjon az Egyetemnek azért a két teremért, amit az egyház elvett tőlünk.

Sztancsik Richárd

PerszonálUNIÓ az Aulánál

Egyetemünk kiadója, az AULA felett a tulajdonosi jogokat a BKTE Alapítvány, s annak Kuratóriuma gyakorolja. A Kuratórium elnöke Szabó Ferenc, aki régi „közgázos". 1990-ben végzett, s főállásban egy gyógyszer-nagykereskedő cég, a Hungaropharma Rt. vezérigazgatója.

– Elnök Úr! Új ügyvezetője van az Aula Kiadónak. Mi indokolta a vezetőváltást?

– Tavaly múlt 15 éves a kiadó. Nevet, rangot szerzett a szakmában, kiváló szerzői vannak és fix olvasótábora, mégsem tudott profi módon működő modern vállalkozássá átalakulni. Az utóbbi két üzleti évben a kiadó veszteségessé vált, s ezt a folyamatot meg kell állítani. A Kuratórium úgy döntött, hogy meghívásos pályázaton keresztül keres olyan befektetőt, aki megfelelő szaktudással és tőkével rendelkezik az Aula pozícióinak megerősítésére.

– Eredményes lett a pályázat?

– Igen, a pályázatot az Unió Kiadó KFT. ajánlata nyerte, egy nagyon érdekes konstrukciójú, de meggyőződésem szerint az Alapítvány és az Egyetem számára is igen kedvező ajánlattal.

– Az üzleti titok figyelembevételével mit lehet tudni a nyertes ajánlatáról?

– A nyertes egy együttműködési megállapodás keretében menedzsment jogokat kapott, vállalta, hogy rendezi az Aula jelenlegi adósságát, s két éven

belül nyereségessé teszi a kiadót. Ha ez sikerül, akkor a szerződés tíz évvel automatikusan meghosszabbodik, s ezen időszak alatt az Unió jogosult az Aula nyereségének egynegyedére.

– Ezek szerint Horváth Béla, az Aula jelenlegi ügyvezetője és az Únió Kft. igazgatója nem lett tulajdonosa az Aulának?

– Nem. Az Aula tulajdonviszonyai nem változtak. Horváth Úr, az Unió tulajdonosa, egyben vezérigazgatója.

– Mit vár el a Kuratórium az új menedzsmenttől és a stratégiai szövetségtől?

– Profi tankönyvkiadást, az Aula gazdaságos és eredményes működtetését, olvasói és szerzői megelégedettséget.

H. G.

Halad a HÖK

A Hallgatói Önkormányzatra hajlamosak vagyunk úgy gondolni, hogy „Ja, ők azok, akik tanárértékelő fecniket töltetnek ki velünk, és ősszel minden függőleges felületet teleragasztgatnak a jelöltjeik arcával!" Vagy éppen sehogyse gondolunk rájuk. Sokunknak a HÖK egy meglehetősen távoli, és semmilyen különösebb jelentőséggel nem bíró valaminek tűnik.

Pedig ez tévedés! A HÖK céltudatos és befolyásos szervezet, és tevékenysége igen nagy mértékben kihat mindennapi életünkre az egyetemen, még ha ezt nem is vesszük észre. A HÖK célkitűzéseiről és lehetőségeiről Baki Zsombor elnököt kérdeztük.

Elmondása szerint a mai magyar felsőoktatásban két folyamat figyelhető meg: az egyik természetesen Bologna, a másik viszont az egyetemek közötti versenynek az EU-integrációval párhuzamos nemzetközivé való szélesedése. A két folyamat természetesen egymással is összefügg: példának okáért, miután a képzés kétszintű lesz, és elképzelhető, hogy az állam a masterképzések finanszírozását lecsökkenti (ez most legalábbis így néz ki, bár világos elképzelések még nincsenek), ezért ebben az esetben több hallgató lesz kénytelen költségtérítéssel tanulni. Mivel pedig a külföldi tanulás lehetősége egyre könnyebbé válik, mind több hallgató érezhet majd késztetést arra, hogy Nyugat-Európa nagyobb presztízzsel rendelkező egyetemein, ottani tandíjak, ugyanakkor ottani fizetés mellett húzzon le egy-két félévet.

A versenyben mindenekelőtt azzal javíthatjuk esélyeinket, ha minél inkább megismertetjük magunkat a világgal. Ezt hivatottak szolgálni a látványos és széles körű egyetemi rendezvények (mint pl. a Corvinus-oktatócsere, a Közgáz Egyetemi Napok, az őszi Fesztivál, a regatta stb.). A rendezvények másik célja, hogy némileg szorosabbra fűzzük kapcsolatainkat a csatolt karokkal. Ha látható, hogy ezek az összességében nagyon sokoldalú képzést nyújtó intézmények igazából egy egyetemhez tartoznak, az a versenyképesség szempontjából csak kedvező lehet.

Az elnök ugyanakkor hangsúlyozta, hogy egy dolog a verseny, és másik dolog az, hogy a hallgatókat minden eszközzel segíteni kell abban, hogy a lehető legjobban kitanulhassák a szakmát, lehetőleg külföldön is. Úgy véli, ma már csak magyarországi munkára senkit nem lehet képezni. Ezért a nyelvtanulás kérdésével behatóan kíván foglalkozni a jövőben. Véleménye szerint elsősorban nagy múltú szaknyelvi oktatásunkat kell megőriznünk. Ezen túlmenően a nemzetközi iroda tevékenységét is fokozottabban óhajtja figyelemmel kísérni, mivel az egyetem külföldi kapcsolatait egyelőre nem tartja kielégítőnek.

Mint az önkormányzat vezetője, a diákoknak természetesen minél szélesebb körben szeretne segítséget nyújtani. Ez egyrészt a hallgatók számára az előrehaladáshoz, és a diploma után az elhelyezkedésben nyújtott támogatást jelenti. Ide tartozik a fokozottabb együttműködés a Karrier Irodával és a Kisvállalkozói Központtal, hogy minden távozó diákoknak segíthessenek, függetlenül attól, hogy az alkalmazottként óhajt előbbre jutni, vagy szívesebben lenne „a maga ura". Az, akivel szintén szorosabb kapcsolatot kíván kialakítani, nem más, mint a diáktanácsadó, azaz egyetemi pszichológus. Ez persze nem azt jelenti, hogy ezek után lelki problémáinkat a HÖK-szoba kényelmes bőrfotelében elterpeszkedve fogjuk előadni a türelmes tagoknak, ez továbbra is a pszichológus hatásköre. Hanem azt, hogy a munkamegosztás ezentúl valamivel hatékonyabb lesz; példának okáért a technikai jellegű kérdésekben (hol kell jelentkezni?, melyik hivatal az illetékes? mit csináljak, ha nem állnak szóba velem, és melegebb éghajlatra akarnak elküldeni? stb.) a HÖK-höz lehet majd fordulni, mégiscsak ők a kompetensek ez ügyben.

Másrészt jelenti a hallgatók fokozottabb érdekképviseletét és jogaik feltétlen biztosítását. Elsőként itt van mindjárt az adatvédelem kérdése. Azt, hogy például a vizsgaeredményhirdető táblán elégtelenünk mellett a nevünk nem, csak a Neptun-kódunk szerepelhet, már sikerült elérniük.

Másodikként az esélyegyenlőség. E téma aktualitását valószínűleg nem igazán érezzük, de az elnök elmondta, hogy egyetemünk (amúgy igen kisszámú) fogyatékos hallgatója bizony szembesül még olykor-olykor hátrányos megkülönböztetéssel.

Végső sorban pedig itt van a már méltatott „tanuláshoz való jog". Az elnök rámutatott, hogy az együttműködés megléte a csatolt karokkal leginkább azon látszik, hogy az áthallgatások (ottani órák látogatása) mennyire egyszerű. És jelenleg nem az. Ugyanis egyrészt keveset tudunk az ottani képzésekről, másrészt a bürokrácia kissé nehezen birkózik meg ezzel. A HÖK, ha ezen utóbbin nem is igen tud segíteni, de az információ terítését mindenképp kötelességének érzi.

Szóltunk még a féléves tanárértékelő cetlikről; Baki Zsombor szerint feltétlenül változtatni kell azon, hogy ezeknek semmiféle következményük nincs. Igenis, legyen kihatással a tanár pozíciójára, csak úgy van értelme az egésznek, csak úgy fognak a diákok javulást észlelni az oktatás színvonalában.

És legvégül, szeretne tenni valamit a kényelmet szolgáló apróságok terén is; ide tartoznak a HÖK-szoba környékén található számítógépek. Ezek, ha minden igaz, hamarosan meg is érkeznek.

Mindezekhez pedig a HÖK-nek egységes gazdálkodási szabályzatra lenne szüksége, momentán ugyanis egészen minimális pénzből működik. A kari önkormányzatok helyzete valamivel jobb, mivel az UV-díjakból befolyó, egyes tárgyak esetén igen jelentékeny összegek őket illetik meg, de hosszú távon mindenképp egységes szabályzat kell a szervezetnek, melyben a különböző programok arányos finanszírozása érvényesül.

Nos, összegzésül csak annyit mondhatunk, hogy nagyon ígéretes reformokról van szó; őszintén reméljük, hogy a megvalósítás is sikeres lesz!

Hátsági Attila

Újra hallgatói véleményezés

Márciusi számunkban több cikkben is olvashattatok az oktatók hallgatói véleményezéséről. Kulcskérdés volt az adatok nyilvánossága és értékelhetősége, ezekről új híreink vannak.

A nyilvánosság kritériumai

2005 tavaszán a HÖK állásfoglalást kért az Oktatási Jogok Miniszteri Biztosa Hivatalától, aki a következő tájékoztató jellegű információt adta a nyilvánosság problémájára. A hallgatók véleményezési joga az oktatók személyes adatainak szempontjából adatvédelmi problémának minősül, ezért figyelembe kell venni az adatvédelmi biztos 2003. évi parlamenti beszámolóját. Eszerint ahhoz, hogy a hallgatói véleményezés nyilvánosságra kerüljön, meg kell felelnie bizonyos kritériumoknak. Ilyenek az adatfelvétel módszertani korrektsége, a visszaélések lehetőségének kizárása, továbbá annak biztosítása, hogy az értékelés világossá tegye a véleményezés érvényességét és korlátait.

Mit is jelent a nyilvánosság?

Az adatvédelmi biztos meghatározta azt a kört, amelyben a nyilvánosságra hozatal jogszerűnek minősül. Álláspontja szerint a nyilvánosság az egyetem azon egységére értelmezhető, amely nemcsak szervezetileg, hanem az oktatók és hallgatók kapcsolata szempontjából is szerves egységet képez. Ilyennek minősülhet tehát a kar vagy az intézet, esetleg az önálló tanszékcsoport.

Javaslatok

Ennek értelmében a hallgatói vélemények eredményét célszerű például a hallgatói önkormányzat, a titkárság, a tanulmányi osztály helyiségeiben kifüggeszteni, vagyis olyan helyeken, ahol jellemzően az egyetem oktatói és hallgatói fordulnak meg, nem pedig olyan faliújságon, amely a vendégek által is látogatott helyen van elhelyezve.

Az Oktatási Jogok Miniszteri Biztosa Hivatala javaslata szerint az eredmények közzétételénél – az esetleges jogvitákat is megelőzendő – olyan megoldás alkalmazandó, amely az eredményeket értéksorrend nélkül közli, például az egyes kérdésekre adott válaszok objektív mérőszámait (pl. a pontok összegét vagy átlagát) tartalmazza, és amelyben az oktatók betűrendben, vagyis szervezeti besorolás szerinti vagy más, az értékelés eredményétől független sorrendben vannak feltüntetve.

Mivel az oktatók hallgatói véleményezésének nyilvánossága arra szolgál, hogy nekünk, diákoknak nagyobb szabadságot biztosítson tanárválasztásunkban, ezért fontos, hogy minél többen felelősségteljesen töltsük ki a félév végi értékelőket. Ez kiemelkedően fontos, hiszen az oktató, a tanszék és a következő évfolyam számára sem mindegy, hogy tíz vagy száz válaszadó értékelte az oktató munkáját.

Kíváncsian várom az új rendszer(ek) bevezetését, remélve, hogy történik némi előrelépés a nyilvánosság tekintetében is.

Vári Sára

Nehéz-Posony Kata felvétele

Esélyegyenlőségi terv

Az Egyetemi Tanács március 7-én elfogadta a 2005. március 15. – 2006 december 31. közötti időszakra kidolgozott Esélyegyenlőségi tervet. A terv a „2003. évi CXXV. törvény az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról" követelményeire épül. Hatálya kiterjed az Egyetem minden egységére, mint munkáltatóra és a vele munkaviszonyban álló minden munkatársra.

Az esélyegyenlőségi tervet a Rektor és a reprezentatív szakszervezetek vezetői írják alá.

Az Egyetem kinyilvánítja, hogy kiemelt figyelmet fordít az egyenlő bánásmód alkalmazására, a munkatársak törvényben megfogalmazott jellemzői miatt bekövetkező közvetlen és közvetett megkülönböztetés, zaklatás, jogellenes elkülönítés, megtorlás megelőzésére és megszüntetésére, az esélyegyenlőség előmozdítására. Az egyenlő bánásmód követelményét érvényesíti a munkatársak kiválasztása során, az információkhoz való hozzáférésben, a munkafeltételek biztosításában, a bérezésben, a képzéshez való hozzáférésben, a munkahelyi életpályagondozásban, a munkakörülmények javítása terén. A hátrányos helyzetű munkavállalói csoportok helyzetének javításával kapcsolatos intézkedések az esélyegyenlőség előmozdítását célozzák. Célcsoportjai a nők, a negyven évnél idősebb, a roma, a fogyatékossággal élő, a családos, a nyugdíj előtt álló munkatársak és a nyugdíjasok. A terv szabályozza a panasztételi eljárást, a bizonyítási szabályokat és a jogsértés következményeit az egyenlő bánásmód követelményének megsértése esetére.

Az Egyetemi Tanács az egyenlő bánásmód követelményének érvényesítésére Boros Anita tanársegédet (Államigazgatási tanszék) esélyegyenlőségi referensnek valamint az Esélyegyenlőségi Bizottság tagjainak Koncz Katalin egyetemi tanárt (Emberi Erőforrás tanszék), György István főiskolai docenst ((Államigazgatási tanszék) és Pedryc Andrzej egyetemi docenst (Genetika és Növénynemesítési tanszék) bízta meg.

Az Esélyegyenlőségi Terv az Egyetem honlapján tekinthető meg.

FDSZ Szakszervezeti Bizottság

Tanszéki állásfoglalás

A jó irányba mutató elveket tartalmazó bolognai folyamat gyakorlati megvalósítása időközönként kapkodó és átgondolatlan intézkedések terveihez is vezethet. Tanulságául ennek közreadjuk egyetemünk egyik tanszékének szerkesztőségünkhöz került nyilatkozatát.

A Gazdaság- és Társadalomtörténeti Tanszék munkatársai a 2005. május 2-i tanszéki értekezlet keretében megismert, a Társadalomtudományi Kar szervezeti átalakításáról szóló dékáni tájékoztatással kapcsolatban az alábbi véleményt fogalmazták meg.

1. A dékán és dékánhelyettes urak által előadott elképzeléseket első javaslatnak tekintjük, melyek részletes, írásbeli adatokkal is alátámasztott kidolgozását, az Egyetem hosszú és középtávú intézményfejlesztési tervéhez illeszkedő bemutatását, valamint feltételezhető következményeinek elemzését elengedhetetlenül szükségesnek tartjuk.

2. A Gazdaság- és Társadalomtörténeti Tanszék évszázados hagyománnyal rendelkező oktató- és kutatóhely, a gazdaságtörténet művelésének, oktatásának és kutatásának egyetlen hazai intézményesült műhelye. Ennek tradíciója hazánkban a 19. század közepére nyúlik vissza, intézményesült keretei egyetemünkön az 1920-as évek óta folytonosak, tudományos teljesítményei nemzetközileg is elismertek. Így a Tanszék esetleges megszüntetése nemcsak egy szervezeti egység, egyetemünk hagyománya egy fontos részének eltűnését eredményezi, hanem valójában egy diszciplína, a gazdaságtörténet intézményesült művelésének végét jelentheti Magyarországon. Ez a szaktudományos eredmények elmaradásán túlmenően az új generációk számára lehetetlenné teszi a közgazdaságtudományi gondolkodás fejlődésének megértését, a hosszú távú folyamatok megismerését és nehezítheti rugalmas szemléletű közgazdasági tudás kialakítását.

3. Nemzetközi példák sora támasztja alá, hogy a korszerű közgazdászképzés nem képzelhető el a gazdaságtörténet oktatása nélkül, és meggyőződésünk, hogy a munkaerőpiac igényli és egyre inkább igényelni fogja a széles körű, interdiszciplináris ismeretekkel, köztük történeti tájékozottsággal felvértezett szakembereket. Ennek érdekében a Tanszék az elmúlt évben javaslatot tett egy gazdaság- és társadalomtörténeti szakirányú továbbképzés létrehozására, melynek alapján a kétciklusú képzés bevezetése során mesterképzési szak is elindítható lesz. A javaslatot az Egyetemi Tanács elfogadta, az Oktatási Minisztérium pedig támogatta, de úgy tűnik, hogy ennek ellenére a Társadalomtudományi Kar kizárólag a BA szakok gyors megalapítására koncentrálva e törekvés intézményes hátterének fenntartását nem kívánja tovább vállalni.

4. Mindez véleményünk szerint az oktatási reformtörekvések téves értelmezésén alapszik. A felsőoktatási intézmények integrált, költséghatékony szervezete a teljes intézmény, és nem kizárólag a karok szintjén valósítandó meg. Bele kell ebbe férnie olyan oktatásoknak és alapkutatásoknak (például a gazdaságtörténetnek, vagy a statisztikának), melyek azonnal mérhető tetemes bevételt nem képesek produkálni, viszont már középtávon mind az intézményt, mind annak oktatóit és hallgatóit képessé teszik a korszerű interdiszciplináris szemlélet elsajátítására, az ilyen természetű kihívások megválaszolására, valamint az egyre gyorsabban változó gazdasági, társadalmi és kulturális körülményekhez való alkalmazkodásra. Ez megfelel az egyetem missziójának, mely a közgazdász oktatás szakmai minőségének hazai meghatározója és nemzetközileg versenyképes művelője kíván lenni, és részét képezi a Parlamenthez benyújtott új felsőoktatási törvény tervezetének is.

5. Fentiek alapján kérjük a kérdés alaposabb át- és újragondolását és az érdekelt belső és külső szakmai körökben történő részletes megvitatását, hogy a mindannyiunk érdekében álló optimális megoldásokat megtaláljuk.

Mi lesz a felvételi után?

NEHÉZ-POSONY KATA FELVÉTELE

2004 januárjában egyetemünk nyílt napján a jelen lévő érdeklődő diákoknak Csépai János, a felvételi projekt igazgatója azt mondta, ők az utolsó évfolyam, akik felvételi vizsgával juthatnak be a felsőoktatásba. És egyáltalán ne bánják, hogy nem fiatalabbak egy évvel. Csépai János a „Középszinttel a felsőoktatásba" című, a Magyar Felsőoktatás 2004. márciusi számában megjelent cikkében vázolta aggodalmait az új felvételi rendszerrel kapcsolatban, és a 2003-as felvételi adatok alapján próbaszámításokat végzett arról, mi várható 2005-ben, a változtatások bevezetésének évében.

A 2004-ig használt eljárással szemben az volt az egyik fő vád, amely az Oktatási Minisztérium részéről is elhangzott, hogy a diákoktól a felvételi vizsgán nem a középiskolában tanultakat kérték számon. Ez az érv Csépai szerint eleve hamis, hiszen a felvételi vizsgák döntő hányada az érettségivel közös, vagy az Országos Felvételi Iroda (OFI) által szervezett egységes vizsga volt. Mindkettő kötelezően a középiskolai tananyagra épült, és mind a feladatsorok összeállítását, mind a dolgozatok javítását főképp középiskolai tanárok végezték.

A kétszintű érettségivel szemben azonban nem csak az a kérdés merül fel, hogy jogos volt-e a változtatás. Az új rendszer eredeti koncepciója Csépai szerint akkor kapott léket, amikor megkérdezték a felsőoktatási intézményeket: milyen szintű érettségivel elégednének meg a felvételi helyett. (A kérdés már önmagában indokolatlan, hiszen a két szint funkciói nyilvánvalóak voltak.) A *döntést* pedig nem az egyes egyetemekre bízták, hanem a szakcsoportokra, így például a közgazdasági szakcsoportban túlsúlyba kerültek az olyan intézmények, amelyek félnek attól, hogy az emelt szintű érettségi megkövetelése elriasztja a jelentkezőket. Ezért – néhány bölcsészszak kivételével – mindenhol csak a középszint a követelmény.

A 2003-ban jelentkezettek adataival elvégzett modellszámítás érdekes eredményeket hozott. Mivel az eddigi felvételit gyakorlatilag kiváltja a középszintű érettségi, ami a hazai pálya, hazai tanárok miatt valószínűleg jobban fog sikerülni, nagyon sokan megközelítenék a maximális 144 pontot. A modell alapján idén a Közgáz közgazdász szakára 140 pont lenne a ponthatár, és a nagyon sok 139 pontos jelentkező miatt a 850 meghirdetett helyből csak 775 kerülne betöltésre.

Ezek alapján a szerző levont néhány megfontolandó következtetést. Először is a 'szerzett pontok' leértékelődnek, ezért csökken annak a jelentősége, hogy a jelentkező mennyire erős középiskolából jött, csak a jegyei számítanak. Ezen kívül felértékelődik a nyelvtudás, ami felveti azt a kérdést, hogy milyen eséllyel indulnak azok, akiknek nincs pénzük, vagy lehetőségük a nyelvvizsgák megszerzésére vagy az iskolán kívüli nyelvórákra. Valamint probléma lesz az is, hogy a jelenlegi pontszámítási és ponthúzási szabályok mellett bizonyos szakokon a felvételi keretszámoknál sokkal több jelentkező fogja elérni a maximális pontszámot.

Orel Dorottya

Miért is választottuk anno a Közgázt?

Eljött az idő, mikor már nem kell külön készülni a felvételire, eltemettük…

Ebből az apropóból kérdeztük meg a Corvinus egyetem hallgatóit, hogy: Miért is választották anno a Közgázt? Mik voltak a hiedelmeik, mi alapján jelölték be? A második kérdés, amelyre még a választ vártuk, hogy hol képzelik el magukat 10 év múlva? Mit fognak kezdeni ezzel a végzettséggel? Adjanak rá becsléseket. A kérdésekre önként válaszoltak, és a visszaírt mondatokból kódoltuk kategóriákba.

A mintában harmadéves hallgatók vettek részt, szám szerint 40 fő. Tehát, nem reprezentatív, de mindenesetre elgondolkodtató eredményeket nyertünk.

Bár a Budapesti Corvinus Egyetem nagy tradíciókkal rendelkező, nívós intézmény, mely sokak szerint a legjobb közgazdászképzést nyújtja Magyarországon, ma már minden csapból az folyik, hogy ennek a diplomának, mint olyannak, egyre kisebb az értéke.

Minden évfolyamon 700–800 ember tanul, vagyis minden évben, majdnem ennyi frissdiplomás közgazdász szabadul rá a munkapiacra. Számuk igazából ennél – természetesen – sokkal nagyobb, de ha az egyszerűség kedvéért fel is tesszük, hogy a Corvinus egyetem volt hallgatói ANNYIVAL jobbak a többieknél, hogy a közgazdaságtan minden területén automatikusan őket részesítik előnyben egyéb helyeken végzett kollégáikkal szemben, még akkor sem valószínű, hogy mindannyiunk számára lesz hely ott, ahová menni szeretnének.

Ezért voltunk kíváncsi a diákok indítékaira; miért ezt az egyetemet választották? Érzésből, egyszerű érdeklődésből, esetleg „kizárásos alapon", vagy pedig tudatosan építik karrierjüket? Utóbbi esetben pedig mégis merre?

Miért éppen a Közgáz?

A következő kategóriákba lehetett besorolni a válaszokat:

1. „az egyetem jó hírneve" (2. hely),
2. „kieséses alapon ez maradt meg" (3. hely),
3. tantárgyak iránti érdeklődés (történelem, matek, közgazdaságtan), – személyiségfüggő – reál beállítódás (1. hely),
4. családi befolyásolás hatására (3. hely),
5. lehetőséget látnak későbbiekben a könnyebb elhelyezkedésre, magasabb pozíciók betöltésére (4. hely).

Legtöbben a tantárgyak iránti érdeklődést jelölték be, mint alapindokot arra nézve, miért is jelentkezett ebbe a felsőoktatási intézménybe, pl.: „A matek és az elméleti közgazdaságtan tárgyak mentek a legjobban a középiskolában, szinte csak ötöseim voltak, tetszettek is, szeretek számolgatni, úgyhogy ezért választottam." Ebből azt a következtetést lehetne levonni, hogy a hallgatók nagy részét csakugyan érdeklik a reál tantárgyak, valóban később ezzel szeretnének foglalkozni.

Az egyetem jó híre a második helyen végzett: „Azért lett konkrétan a közgáz, mert ennek volt a legjobb hírneve, gondoltam jobban megismerem Budapestet és ez nem lesz hátrány, illetve talán a Közgáznak vannak a legjobb kapcsolatai külföldre."

A harmadik helyért fej-fej verseny alakult ki, két bronzdíjasunk is lett: a kieséses alapon, és a családi nyomás miatt. „Azért választottam a Közgázt, mert mindenképpen pesti egyetemre szerettem volna jelentkezni, műszaki és orvosi, jog kiesett, ez tűnt kézenfekvőnek. Gimiben matek faktos voltam, ide pont ez volt az egyik felvételi tárgy. A másik nyomós indok az volt, hogy magával ragadott a panoráma, ami az ablakból kinézve látható ...Szabadság híd, Duna..."

Lehetőséget csak az elég kreatív és merész hallgatók jelölték be. Láttak fantáziát, és magukat is valahol, valamelyik pozícióban: „Azért választottam a Közgáz Egyetemet, mert úgy éreztem, hogy ez az az intézmény, mely olyan képesítést adhat nekem, amivel könnyebben elhelyezkedhetek a gazdasági életben." További kiugrási alkalom: „Elég egyszerű a válasz: vonzott, hogy ezen a pályán hatalmasra lehet növelni a kereseted, valamint az öltönyös, mobiltelefonos, parancsolgatós emberek láttán határoztam el, hogy inkább közéjük kéne tartozni, mint akiknek ők adják az utasításokat."

Alig egy-ketten állítják közülük, hogy döntésüket azóta megbánták.

Aki céltudatos, a fentebb méltatott magas oktatási színvonal miatt jött ide, ezenkívül azért, mert a közgazdasági diplomák értéke annyi, amennyi, de még így is a Corvinusé a legtöbb.

Aki pedig nem az, az azért, mert a közgazdász végzettség kellően nagy mozgásteret hagy az elhelyezkedni kívánó fiatal értelmiséginek – magyarul válogathat kedvére.

Hol leszel 10 év múlva?

Már a kreativitás, és a fantázia is megjelent a válaszokban. A nemek szerinti különbség most szignifikánsnak látszott. Tehát a lányok, akik addigra már nővé értek, már látják magukat egy- vagy kétgyermekes Anyukaként: …" 31 éves leszek, akkorra már remélhetőleg családanya kb. 2 gyerekkel. Talán a másodikkal éppen otthon leszek és a gyerek mellett dolgozom. Én úgy képzelem, könyvelőként otthon könyvelgetek, egy számítógépes cégnél is dolgozom emellett, internetes honlapot szerkesztgetek."

A fiúk, 10 év múlva férfiként a következőket állították: „Remélem addigra sikerül már összekovácsolnom annyi tőkét, hogy egy saját vállalkozásom legyen, aminek én leszek az igazgatója, a fő-főnöke. Optimistaként sok alkalmazottat remélek, és hatalmas vagyont, jövedelmet." Természetesen megjelent már az életfogytig tartó tanulás koncepciója (félelme) is: „Valószínűleg még tanulni fogok, mert ma már egy diplomával az ember nem ér el túl sokat, de persze mellette lesz egy közepesen jól fizető állásom, és esetleg már egy saját lakásom."

A megkérdezettek nagyjából fele valamilyen vállalatnál, esetleg banknál képzeli el a jövőjét. Egyszóval nem félnek az elhelyezkedéstől, főleg a már taglalt széles körű lehetőségek miatt. Van, aki egyenesen úgy gondolja, hogy „ha valakinek, akkor nekünk biztosan lesz állásunk, hiszen mi vagyunk a legjobbak". Mit lehet mondani erre? Fő az optimizmus!

Hátsági Attila, Bernschütz Mária

Hazai diploma – külföldön mit ér?

Kezünkben az oklevél és vennénk is rögtön a sátorfánkat, hogy este már valamelyik EGT-országban üssünk tábort. Valóban ilyen egyértelműen veszik-e odakint, hogy megfelel az a diploma, amit mi idehaza szereztünk? Szakszóval ezt úgy mondják: a diplomák munkavállalási célú elismerése. Ez a közösségi jog alapján zajlik, amely kétféle irányelvet tartalmaz erre vonatkozólag: vannak az általános és az ágazati irányelvek. Ez utóbbiak hét kiválasztott szakmára vonatkoznak, például az építészekre vagy az ápolókra. Az összes uniós országban harmonizálták az építészképzést és ezért az ő végzettségüket az EU bármely országában elismerik. Mi, közgazdászok sajnos nem vagyunk ilyen szerencsések – elismerési eljárás során derül ki, diplománk alapján képesek vagyunk-e a közgazdász szakma gyakorlására. Ha szeretnél többet megtudni arról, diplomádat melyik országban milyen kritériumok alapján ismerik el, nézz körül a következő honlapokon: www.enic-naric.net, www.ekvivaléencia.hu vagy keresd az Oktatási Minisztériumban a fent említett MEIK munkatársait.

Gálfi Lilla

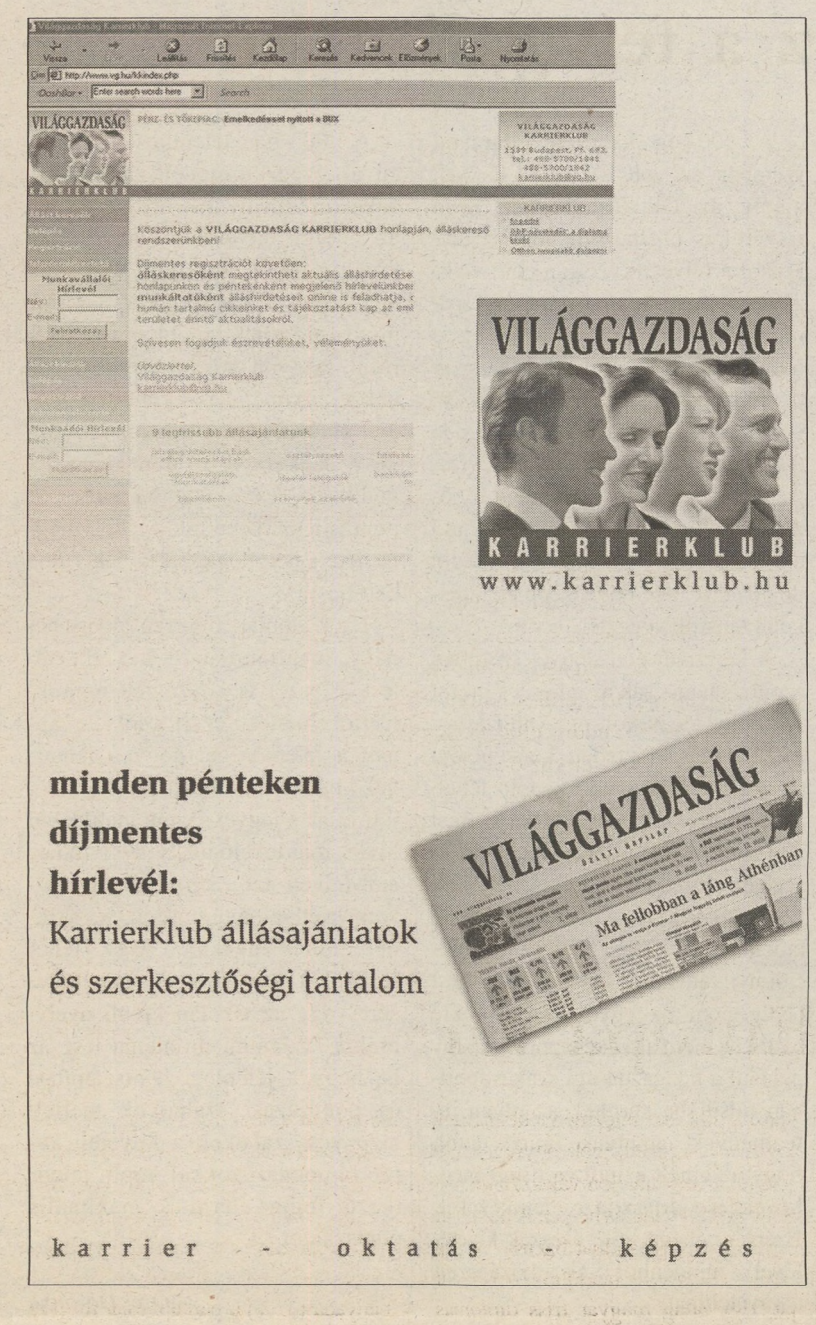

„Az antiglobalizációs mozgalom Bibliája”

Naomi Klein: No logo

A multinacionális vállalatok legfőbb kézzelfogható elemeit, a márkaépítés alkotórészeit veszi górcső alá az írónő. Ezek az elemek belopóznak az iskolákba, vallásba, politikába, munkahelyekbe, emberi gondolatokba…

Az írónő tudta, hogy nagyot kell kiáltani, mert ha nem, szava pusztába kiáltott szó lenne. Gondoljunk csak bele, modern amerikai élet, a szabadság földjén, ahol a legértékesebb első 10 márkából 8 amerikai?

Minden véleményt, okot szabályos hivatkozással támasztja alá, érvelései nem kérdőjeleződnek meg.

Mi a titka a könyvnek? Amerikáról szól, a globalizáció amerikai oldaláról, nagymágnások, márkaépítők, erős gazdasági érveket felhozó, vezérigazgatók álmáról. Egyfajta, anti-Eldorádónak van beállítva Amerika, hiszen itt mindennek megvan az ára, amit mindenkinek ki kell fizetni…és ki is fizeti.

Könnyen olvasható, mert szinte repít a kíváncsiság a következő oldalra. A le nem írt, de valósággal felkiáltó néma düh és tehetetlenség; dinamikussá változtatja a könyvet, és újra és újra feltölti az olvasót.

Miért is lett bestseller több mint 10 országban? Pedig ez egy amerikai történet, vagy NEM?

Titok nyitja talán, maga a MÁRKA, és U.S.A. Amerika maga is egy márkanév lett, amelyet büszkén hirdet minden filmben, legyen akár akció, vígjáték, szappanopera, filmsorozat. Benne van minden Starbucks kávéházjelenetben, GAP pólós főszereplőkben, Nike edzőcipős sportolóban. Tehát megteremti Amerika magáról a saját márkáját, s eladja saját produkcióját a világ többi országában, ezért tűnnek ismerősnek azok a márkák, amelyeket a könyvben felsorolnak, de itthon még nem is forgalmaznak (!), hisz itthon még nincs rá fizetőképes kereslet.

A fejezetek megnevezései (No Space, No Choice, No Jobs, No Logo) is hűen tükrözik, mi is a könyv célja, miért is lett akaratlanul MÁRKA, maga a cím: NO LOGO név. Ez ellen ők egy nyilatkozatban tiltakoztak, de fel kell ismerni, hogy minden, ami egy emberben: egy szóról, képről, szimbólumról stb., egy másik dologra asszociál, és egyúttal megkülönböztet ez által más szótól, szimbólumtól stb., azt márkának nevezzük. Ezzel pedig az írónő is tisztában volt.

A márka negatív hatásáról, a manipulációs eszközök erőszakos fogyasztóingerlő eredményeit magyarázza meg úgy, hogy az okokat is felsorolja. Számomra az egyik meghökkentő példa az volt, mikor egy amerikai általános iskolában azért, hogy az iskolát felszereljék

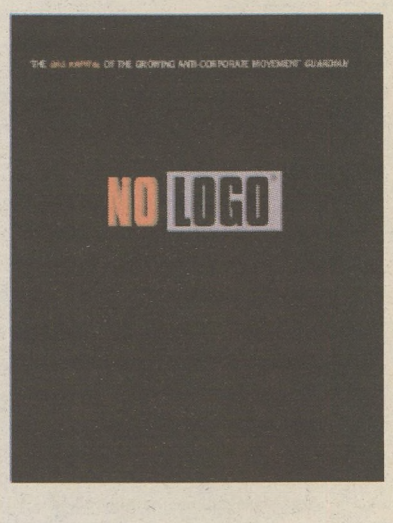

elektronikus berendezésekkel, azért az egyik nagyobb cég, minden szünetből kért 2 percet, hogy saját termékeit hirdesse.

A márkanevek nemcsak felfedezték és körbejárták a Földet, hanem egyre személyesebb kapcsolatba kerülnek az emberekkel. Befolyásolja mindazt a környezetet, amiben élünk, s ez lehet negatív, vagy pozitív. De azt látni kell, hogy manipuláció irányultságáról nem mindig a multinacionális cég menedzsmentje fog dönteni: hanem a FOGYASZTÓ, az olvasó, talán TE.

Bernschütz Mária

kapcsolódó linkek:
www.nologo.hu
www.tudatosvasarlo.hu

Tarka Napok

Van valahol az egyetemtől jó távol egy különálló, saját törvényekkel rendelkező, népes közösséget tömörítő kis sziget. Aki nem ismeri, annak nem is lehet vonzó, nekik csupán egy messzi lehetőség, amit kipróbálni sosem mertek. Ám ha egyszer is átéled az ott uralkodó hangulatot, még sokáig visszatérsz. Hosszú és fárasztó utazás után ott megáll az idő, csak a társaság, a zene, némi életet adó nedű és Te vagy.

A Tarkaréti Kollégiumról és annak Tarka Napok nevezetű rendezvényéről beszélek. Három nap, ami mozgalmasabb a többinél. Időérzék és nagyobb helyváltoztatás nélkül itt fejlődsz, felszabadulsz, keresel és találsz, majd emlékezel, ha tudsz… Bárhogy is tiltakozol, magával ránt a 72 óra hamar elmúló folytonossága. Itt buli után nem kiégve, a józanodás miatti egyre kiábrándítóbb gondolatok társaságában bandukolsz, hanem barátok mellett ébredsz.

A maga méreteiben kitűnően megszervezett eseményről van szó: intenzív marketingtevékenység (köszönet a főszponzornak, a Copy General-nak), sztárvendégek, látványos showműsorok, szakmai és kulturális előadások, sportprogramok. A három nap zárásaként (május 9–11.) természetesen még némi romantikus ringatózásra lehetőség adódik a Közgáz Tarka Hajón.

Nehéz lenne megmondani, hogy ez a rövid iromány tudósításnak vagy invitálásnak minősül-e. A válasz attól függ, milyen időpontban sikerült rád találnom Tisztelt Olvasó. Ha elég gyors voltál, gyere és (egy kicsit) éld Te is Tarkán az életed! Ha nem, hidd el, mi buliztunk és önfeledtek voltunk helyetted is.

Kovács Tamás

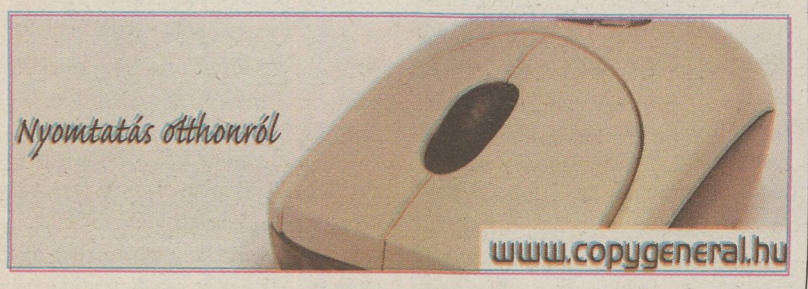

Lapunkat rendszeresen szemlézi Magyarország legnagyobb médiafigyelője az
»OBSERVER«
BUDAPEST MÉDIAFIGYELŐ KFT.
1084 Budapest, Auróra u. 11.
Tel.: 303-4738, Fax: 303-4744
E-mail: marketing@observer.hu
http://www.observer.hu

Valami hiányzik

Elvesztettem a másik felemet. Belémhasít a tudat – nem vagyok már ugyanaz. Távoli lett valami, vagy inkább valaki, akivel teljes volt az életem, aki kitöltötte mindennapjaimat, aki érzelmeim és gondolataim egy részét uralta.

Utólag még szebbé vált az együt töltött idő, az életnek ez az esemény- és élménydús korszaka. Így még kínzóbb a nélküle átélt valóság, ami még oly kietlen és sivár. Csak rá tudok gondolni, róla álmodom éjszakánként, csak a meghitt pillanatokra tudok emlékezni. Nincs több romantikus este, komoly beszélgetés, nincsenek már elszabadult vágyak, csak a magányérzés, a remény az idő gyógyító hatásáról és bizalom a jövőbe, hogy egyszer minden jó lesz.

Nézem az összeszokott, egymáshoz ragaszkodó párokat, a hozzá nem is hasonlítható szépségű lányokat… Vádolom magam, vádolom őt, vádolom a sorsot, hogy nem pár évvel később találkoztunk. Talán másképp alakult volna.

Csalódás után már nincs büszkeség, oda az önbecsapó magamutogatás. Magamba nézek és rájövök, hogy őszintébben érzek, mint valaha, tán magamat is egyre inkább megismerem. A kudarc nemesít, megtanít arra, hogy ne légy beképzelt és önző, megtanít önmagad lenni, a felszínes, egoista magatartástól való tartózkodásra. Be mered vallani magadnak, hogy gyenge és sebezhető vagy. Csakis ez lehet a gyökere annak, hogy később erőssé, őszintévé és értékek szerint élő és cselekvő emberré válj.

Így sokáig ne szomorkodj, ha csalódás ér, hisz végső soron ez is a TE javadat szolgálja.

„Jegyezd meg jól,
de ne csüggedj soha,
Remény, csalódás
Küzdelem, bukás
Sírig tartó nagy versenyfutás
Keresni mindig a jót, a szépet,
S meg nem találni –
Ez az élet!"

(Madách Imre)
egy örök optimista

Divat a divat

Itt a nyár! A szekrény mélyére kerülnek a vastag ruhadarabok, s előtérbe a könnyű, lenge nyári holmik. Mivel a jó idővel párhuzamosan kezdődik a vizsgaidőszak, csökken a vásárlásra fordítható szabadidő, ugyanakkor nő az igény néhány új, divatos cucc beszerzésére. Érdemes ezért mindent egy helyen lezavarni. Ha a papa és mama pénztárcája megengedi, vagy összegyűlt elég ösztöndíj a számládon ahhoz, hogy kényeztesd magad, akkor erre a legideálisabb hely a Váci utca.

De kezdjük rögtön az alapoknál. Ha jó minőségű, akár elegáns, akár sportos, szexi fehérneműre vágysz, az olasz termékeknél ne add alább. Térj be a Calzedonia és az Intimissimi üzleteibe.

Egy csinos nyári ruha egy szép májusi napon? Egy lenge blúz egy fülledt estére a sikeres vizsga utáni ünnepléshez? Egy helyes, kényelmes melegítő a margitszigeti futáshoz? A Zara és Mangó üzleteiben megtalálod a stílusodhoz leginkább illő ruhadarabokat. Viszont jó tanács, hogy negyedévente ezekben az üzletekben általában leárazás van, lehet, hogy érdemes megvárni.

S ha már felöltöztél, válaszd a ruházatodnak és az időjárásnak megfelelő cipőt. A sportosaknak tulajdonképpen az összes jó nevű sportcipőt csak ajánlani lehet, aki pedig ragaszkodik az eleganciához, válasszon jó minőségű szandálokat, kiscipőket.

Inkább a cipőre költs többet, és a ruhán spórolj, mert nem mindegy, hogy miben jársz-kelsz naphosszat.

S ha már ezekben a napsütötte hónapokban természetszerűleg hagyjuk kivillanni testünk eddig eltakart részeit akkor dobjuk fel külsőnket néhány egyszerű, de mutatós kiegészítővel. A szabadon hagyott nyak legszebb éke a lánc, amelynek érvényesülését már nem gátolja a garbó, hiszen itt a nyár!

NEHÉZ-POSONY KATA FELVÉTELE

Árny

Halott szellemed árnya, az éjszakában szánva várja
Azt a testet, mit szeretett, és mégis érte nem sokat tett.
Nem sajátját várja vissza, nem szerette, mert otthagyta
árnya párját, ki bár élhet, hozzá többé már nem érhet.
Gyűlöli már régi testét, ki bár szép volt nem becsülvén
régen élő érzelmeket, nem a lelket, csak a testet,
mi újat nyújtott, de elmúlott, minden szép már porba hullott.
A test szétfoszlott, lelke árva, elhalványul annak árnya.

Alex

Földhözragadt alakítások

Újra kísért az Operaház Fantomja, szó szerint, mivel az akciófilmjeiről elhíresült Joel Schumacher az elvileg rémarcú főszereplő megformálására egy nagyon is jóképű szereplőt (Gerard Butler) választott. Ez azonban napjaink látványcentrikus világában korántsem hátrány, bár így nem egyértelmű annyira, hogy a gyönyörű Christine Daae (Emmy Rossum) miért is a kissé nyálas szépfiú Raoult (Patrick Wilson) választja élete párjának. Az őrült zseni és a fiatal vicomte közötti tipródása hiteltelen, a nők többsége számára érthetetlen.

A látvány és a zene magával ragadja a közönséget, főleg az érzékeny női vagy férfi lelkeket, de a színészek játéka korántsem meggyőző. Vannak azonban jól kitalált jelenetek, a kezdés ötletes, vagy például Christine első találkozása az általa zene angyalának hitt Fantommal pedig megkapóan mutatja be férfi és nő szenvedélyes egymásra találását a muzsika birodalmában.

A néző azonban mégsem tud kilépni saját szerepéből, a színészek játéka nem eléggé hiteles ahhoz, hogy azonosulni lehessen velük. A film alatt sokkal inkább az az érzés keríti hatalmába a történetet figyelőt, hogy egy elvarázsolt palotában jár, ahol minden olyan meseszerű, az emberek is olyan mesésen szépek, drámaiak, némelyek mulatságosak. Mégis tudjuk, hogy pár óra után kilépünk az ajtón, persze emlékekkel, agyunkba szívódott néhány snittel és dallammal, csak semmi plusszal. Vége a mesének, s nem varázsoltak el közben, végig tudtuk, hogy a valóság nem ilyen negédes.

Magyar Aletta

Randiguru

„Az életet nem azok a pillanatok jelentik, amikor levegőt veszünk, hanem amikor eláll a lélegzetünk!" – mondta Hitch (Will Smith), a randiguru. Az ő „küldetése" elhitetni az önbizalommal küszködő plátói szerelmet kergetőkkel, hogy ők is teljes értékű, sőt értékes emberek, akik képesek meghódítani szívük választottját. Munkája pedig, hogy a hősszerelmes sikere érdekében mindent megtegyen, ezért ő gondoskodik a „spontán" összefutásokról. Mígnem egy reménytelennek tűnő eset lesz újabb páciense, s hogy a helyzet bonyolódjon, maga a főhős is természetesen, beleszeret egy romantikázásra nagyon is nehezen rávehető határozott újságírónőbe (Eva Mendes).

Hosszú idő óta végre egy igazán üdítő és szívmelengető vígjáték szerelemről, egymásra találásról, életigenlésről. Kiváló első randis film, de minden kikapcsolódásra vágyónak csak ajánlani tudom.

Magyar Aletta

Európa vár?

Menni vagy maradni? – teszi fel a kérdést némileg tört magyarsággal az osztrák határőr. Ne haragudjon, elgondolkodtam – felelem, majd mélyen a zsebembe nyúlok és elkezdem keresni a papírjaimat. A vonat áll a határon, átvillan az agyamon a történések szimbolikus jellege: először megyek Európába annak állampolgáraként, még ha most áll is a vonat. Mosolygok. Tíz perc múlva visszajönni, akkor indulni – mondja az osztrák, majd tovább halad. Elgondolkodom: melyek azok a tényezők, amelyek menni, és melyek azok, amelyek maradni késztetnek?

A csatlakozás által kínált lehetőségek. A taglétszám növekedésével vált egyre érezhetőbbé az unió szövetségi állam jellege, szemben az államszövetség elképzeléssel. Orwell 1984 című regényében Eurázsia, Kelet-Ázsia és Óceánia alkotta a triászt, itt Európa, Japán és az Egyesült Államok alakítják a történelmet. Nem véletlenül tűzte ki célul a 2000-ben, Lisszabonban összeült tanácskozás, hogy az Európai Uniót a világ legversenyképesebb és legdinamikusabb tudásalapú gazdasági társulásává fejleszteni. 2010-re átlag 70 százalékra kívánják felhozni a foglalkoztatottságot. (A 2001-es stockholmi konferencia ennek részeként 2005-ig 67 százalékot irányzott elő.) Magyarországon ez a mutató két évvel ezelőtti adatok szerint 60 százalék alatt volt. Egy tavalyi EU-jelentés szerint kritikusan alacsony hazánkban a foglalkoztatás színvonala, mégis töretlen a hit a megszelídíthető kapitalizmus mellett. A jelentést készítő bizottság 15 millió új munkahely megteremtését helyezte kilátásba az említett időszakban, amely azért biztató képet fest a magamfajta fiatal diplomás számára is.

Tanulni vagy dolgozni? Ahogy a lisszaboni csúcs a gazdasági szektort helyezte előtérbe, úgy Bolognában egy közös oktatási, képzési térség kialakítása mellett törtek lándzsát a vezetők, szintén 2010-ig. A bolognai folyamat néven ismertté vált törekvés főbb céljai közül kiemelendő az átjárhatóság biztosítása, ami az intézményekben zajló képzések, végzettségek egységesítését jelenti, azaz szabadon választhatja meg a diplomás a tanulás helyét. A tagállamok felében kell tandíjat fizetni, a másik rész felében pedig tandíjhoz hasonló díjat. Egy átlag magyar friss diplomás, aki nem rendelkezik tőkével, kénytelen munkát vállalni a képzés mellett, hisz az ösztöndíj vagy egyéb támogatás összege kint is elhanyagolható.

Hogyan fogjunk hozzá? Állást keresni lehet személyes kapcsolatokon keresztül, normál, papíralapú hirdetéssel, munkaerő-kölcsönző céggel, állami vagy magán munkaerőköz-vetítőn keresztül, személyzeti tanácsadó vagy fejvadász cég segítségével. Napjainkban az on-line álláskeresés a legnépszerűbb forma. Létrejött az ún. EURES rendszer (Európai Foglalkoztatási Szolgálat), amely az Unió szabad álláshelyeit gyűjti adatbázisba, illetve a munkavállalók számára ingyenesen hozzáférhető. Tavaly augusztusban 22 ezer betöltetlen állást tartalmazott, az idei esztendő-től valamennyit tartalmazni fogja, ez közel félmillió státuszt jelent. Tavaly mégis csak elenyésző számban érdeklődtek itthonról. A munkahelyet változtatók csupán 4%-a szeretne külföldön dolgozni, ennek is csak 8%-a maradna kint végleg.

Jogi háttér és munkaerőpiac. A Csatlakozási Szerződésben megállapított korlátozások miatt csak Írország, Nagy-Britannia és Svédország várja korlátozás nélkül a magyar munkavállalókat. Ez persze néhány év múlva minden bizonnyal változni fog. Nagy előnyünk, hogy kevesebbel is beérjük. Egy tavalyi felmérés szerint a magyar végzős diplomások fizetési elvárása havi bruttó 143 ezer forint átlagosan, azaz szinte bármely uniós minimálbérnél jóval alacsonyabb. A hazai felnőtt lakosság csupán 20%-a beszél társalgási szinten egy idegen nyelvet, amely nélkül azonban a többi helyzeti előny mit sem ér. A jól képzett, az adott nyelvet jól beszélő magyarok közül szinte csak a mérnökök, az orvosok és az informatikusok egy részét várja az uniós munkaerőpiac.

Informális tényezők. Nem mehetünk el szó nélkül az informális tényezők mellett sem. A magyar társadalom erősen családcentrikus. Egy összeurópai felmérés szerint a lakosság legnagyobb hányada (37%) a párkapcsolat megszakadásától tart, alig több mint egynegyede a próbaidő utáni bizonytalanságot említi (26%), fontos még a kapcsolatteremtés nehézsége, illetve a barátokhoz való kötődés (mindkettő 20% körül mozog), de jelentős hányad hivatkozott anyagi nehézségekre is. A felmérés, mint említettem összeurópai volt és a mintavétel fiatalok között történt. Hol van ehhez képest a magyar társadalom?

Nos, menni vagy maradni? A szakképesítés szerinti állásnál kint is feltétel a gyakorlat, mellyel a pályakezdő nem rendelkezik. Szakmában elhelyezkedni, főleg a szakmai nyelv magas szintű ismeretének hiánya miatt nehéz, bár ez a legkedvezőbb alternatíva. Marad a szakképzettség nélküli állás, amely esetén a választott hivatás útján való előre haladás szünetel. Konklúzió: teremtek némi egzisztenciát az elinduláshoz, szerzek szakmai tapasztalatot, célirányosan megtanulom a szaknyelvet, s aztán megyek. Kint tapasztalatot szerezve, megtanulva a nyelvet, már egész más döntési helyzetbe kerülök: maradok, mert szeretem, vagy hazajövök, mert itthon külföldi tapasztalattal már előnyben vagyok a piacon.

Nos, menni vagy maradni? – kérdezi az osztrák határőr visszatérve. Maradni – felelem, de csak egy ideig. Csak egy ideig – ismétli ideges mosollyal és megrázza fejét –, minden magyar lenni határozatlan? Nem – felelek, fejemmel bólintok, majd lelépek a peronról. Magyar szótól hangos a határ – talán mások is átgondolták? Még nézzük néhány pillanatig, ahogy elrobog a vonat, a távolban a vadludak érdekes alakban mutatják az utat vissza Budapestre. Semmi csattanó, jegyet váltok haza és indulok.

Pető Szabolcs

Tata, június 23–26.

Vizsgatemető Tábor

Régi hagyomány Közgázos berkekben, hogy a tanévet Fesztivállal búcsúztatják. Idén már 12. alkalommal kerül megrendezésre a Tatai Tanévzáró Fesztivál, melyen évről évre több ezer volt és jelenlegi hallgató vesz részt. A csütörtöktől vasárnapig tartó rendezvény bővelkedik programokban. Mindenki megtalálhatja azt, amire vágyik. A tavalyi évben a nagyszínpadon fellépett a Back II Black, a Bikini, a Bëlga, a Hooligans és az Anima. Mellettük számos fiatal kezdő zenekar kapott lehetőséget. Éjszakánként disco, karaoke és mulatós várta a szórakozni vágyókat. Napközben a táborozók sportprogramokon, sorváltóban mérték össze erejüket. Reggeltől estig működik a filmklub és bemutatkozott a magyar Sumo válogatott is. A fesztivállal egy időben zajlott Labdarúgó EB is, így több százan néztük együtt az elődöntőket óriáskivetítőn.

Ha esik, ha fúj, Tata!

Idén újítás, hogy a színpad előtti tér is fedett lesz, így eső esetén is zavartalanul lehet szórakozni. A helyszín a már jól megszokott Tata, az Öreg tó partján található Ifjúsági Tábor. Szállást igényelhetsz faházban, kőházban, illetve megoldhatod saját kezűleg sátorban is. Az idei koncertekből egy kis ízelítő, fellép a Bon Bon, itt lesz újra a Bëlga, több év után ismét fellép a Kispál és a Borz. Mellettük számos programmal és koncerttel várunk benneteket!

Várjuk egyetemhez kötődő zenekarok, művészeti csoportok jelentkezését, programjavaslataitokat, kérdéseiteket a tataifesztival@yahoo.com címre.

A részletekről, a pontos programokról, valamint a jegyigénylési lehetőségről a www.kozgazclub.hu/tata weboldalon, valamint a plakátokon, szórólapokon értesülhetsz!

Időzítsd a vizsgáidat és ünnepeljük együtt a tanév végét Tatán!

szervezők

Hogyan ne írjunk diplomamunkát?

Már jó előre kigondoltam a témát. Valahogy az ember így öt év tudását felhalmozva magában valami nagyot akar alkotni. Mint a méhecske, aki a legkülönbözőbb virágporokat összegyűjtve, azt magában feldolgozva, átalakítva egy egészen újat, rendkívülit állít elő, amelyre csak ő képes.

A jó szándék mellett, mindig ott motoszkál Pató Pál Úr örökérvényű figurája is: Ej ráérünk arra még! Messze van még április vége, felesleges lenne kapkodni. Így beigazolódik a szomorú szabály: Jó munkához idő kell, rosszhoz meg még több!

Eljársz könyvtárakba, halmozod a hasznos, vagy épp haszontalan anyagokat, konzultálsz és folyamatosan nyugtatod magad.

De már nincs időd, és 70 oldal nem is olyan kevés, még ha 1,5-ös sortávról is van szó. Ülsz a gép előtt fantázia és alkotni akarás nélkül. Saját agyad helyett az internetet, a másolás és a beillesztés parancsokat használod. A vágóasztal dolgozik, te pedig átadod magad a „más tudásának kölcsönzése" kísértésének. Csak a mennyiség számít, félbehagysz egy fejezetet, mert nem tudod folytatni… Nem baj, kezdek egy másikat. Elfelejtesz hivatkozni, és igazából már azt sem tudod honnan, hogyan és mennyit merítettél. Nincs rendszer, nincs logikai felépítés, csak a nagy összevisszaság, amelyet már nem is érzel magadénak.

Pedig ez a Te szakdolgozatod lett volna, a Te mesterműved, életed egy fontos szakaszának szimbolikus lezárása.

A rossz példák pedig azért vannak, hogy tanuljunk belőle. Ha belekezdesz 70 oldalba, légy biztos magadban, számodra fontos problémát dolgozz fel! Alkoss, gondolkozz, használd a tudásod! Ha így teszel azon a bizonyos utolsó napon önbizalommal és teljes tájékozottsággal tudod megvédeni azt az irományt, ami csak a Tiéd és senki másé.

Kovács Tamás

Tarkaréti Imre bá'

Kötetlen beszélgetést kezdeményeztem Szabó Imrével, a távoli Tarkaréti Kollégium mindig mosolygós portásával, mindenki Imre bácsijával. Az ő értéke egyszerűségében és kedvességében rejlik.

– Üdvözlöm, Imre bácsi. Számomra maga egyet jelent Tarkaréttel. Mióta is dolgozik itt a kollégiumban?

– Már nem is tudom, de úgy 3–4 éve lehet. Az üresedésnek elég prózai oka volt: elloptak egy mikrót, a kolléga meg simán kiengedte a tettest, így aztán neki is mennie kellett.

– És előtte mivel foglalkozott?

– Sofőr voltam a Hungarocamionnál 18 évig. Onnan mentem nyugdíjba 93-ban.

– Akkor maga tényleg bejárta a világot, ráadásul akkortájt ezt elég kevesen tehették meg.

– Hát igen, Európából például csak Portugália maradt ki. Persze az idő nagy részét a kocsiban töltöttük, de ha egy hétvégén a kamionstopnak hála beszorultunk valahova, akkor persze körülnéztünk. Jártam az Eiffel-tornyon és láttam a Pisilő Kisfiú szobrát Brüsszelben.

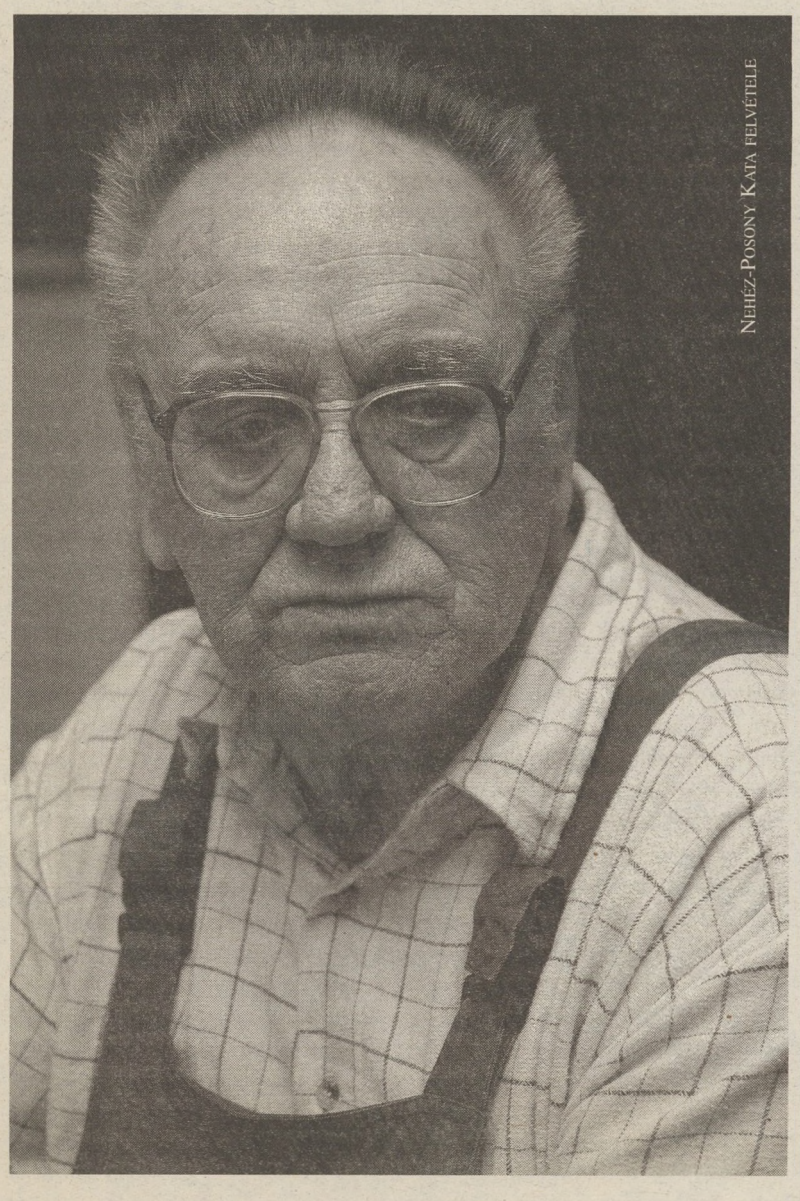

NEHÉZ-POSONY KATA FELVÉTELE

– És Európán kívül?

– Iránban, Irakban és Kuvaitban jártam. Irakba például virágföldet szállítottunk rendszeresen Hollandiából. Egy különleges kertészetben uborkát és paradicsomot termesztettek a sivatag közepén. Azt beszélték, az egész Szaddamé volt, de ezt persze nem tudtuk biztosan. Annyit csak, hogy az ottani arab főnök, aki a szállításokat felügyelte, tökéletesen beszélt magyarul, mert nálunk járt egyetemre.

A sofőrködés pedig egyáltalán nem egyszerű meló. Ha Teheránba mentem, minden egyes alkalommal vagy hússzor kellett megláncolnom a gépet. Mert hát több hegyen is át kellett menni, ahol a hó miatt csak lánccal lehetett. Pár kilométerrel arrébb, a völgyben viszont egy deka hó sem volt. Aztán jött a következő hegy, a következő völgy, és így tovább…

– Kamionsofőrnek lenni viszont nem lehetett rossz üzlet. Vagy tévedek?

– Hát biztosan arra gondolsz, hogy valutában kaptuk a napidíjat. Nos ez igaz, ám ezt itthon csak a Konzum Áruházban lehetett levásárolni.

– Ez is jó lehetett, de mint sofőr biztos leesett néha egy kis „mellékes" is…

– Azt hagyjuk, hogy nekem leesett-e, de azért hallottam egy-két érdekes sztorit. Az egyik kollégát például elkapták a törökök cigaretta csempészettel. Az európaiak ilyenkor viszonylag könnyen beveszik, a „Nem tudok semmit az egészről, kérem, én teljesen ártatlan vagyok!" mesét, hiszen a sofőr elvileg csak azért felel, hogy a kocsijába bepakolt dobozok darabra meglegyenek. A törökök viszont sokkal komolyabban vették a dolgot, félreállították az embert is, meg a gépét is. Jó párszor megfordultam a már említett Hollandia–Irak fuvarban, de a kamion még mindig ott volt. Se a kocsit, se a sofőrt nem engedték el egy jó darabig. Szóval volt mit kockáztatni. Aztán ott volt az a szintén magyar sofőr is, aki véletlenül elütötte egy török kollégáját az iráni–török határ iráni oldalán. A török halálhírére viszont a rokonság felsorakozott a másik oldalon. A fickó kénytelen volt Irak felé kerülni, és pár száz kilométerrel megváltani az életét. Veszély tehát volt bőven, de nekem szerencsém volt. A 18 év alatt egyszer sem volt se balesetem, se egyéb fentiekhez hasonló problémám. Szóval szerencsém volt.

– Na és a nyugdíjasévek? Hogy szokott hozzá az édes semmittevéshez?

– Semmittevés az nem volt. Miután nyugdíjba mentem, nekifogott a család és vállalkoztunk.

Mivel a lányom cukrász, nyitottunk a házunk alatt egy kis cukrászdát. Sajnos nagyon sok munka volt vele, nem bírtuk, így két évvel később eladtuk az egészet. Ekkor költöztünk át egy kisebb lakásba Kispestre. Aztán dolgoztam még egy darabig egy kis szinterező cég üzemvezetőjeként, majd jött a kollégium.

– Jól érzi itt magát? Gondolom így van, hiszen állandóan mosolyog.

– Persze, szeretem a fiatalokat. Látom, hogy jól érzik magukat itt, és én ennek örülök. Engem nem zavar, ha hajnalig tart a buli és az alkoholizálás a büfé előtt, csinálják csak, szórakozzanak. Amúgy sem szoktam éjjelente aludni, ha dolgozom, ezt megszoktam a kamionozás alatt.

– Ha a munkaidőnek vége, mivel tölti a szabadidejét?

– Nincs különösebb hobbim, nem gyűjtök se bélyeget, se képeslapot, se egyebet, nem járok se pecázni, se meccsre. Kirándulni járunk néha együtt a családdal. Amúgy szép nagy családunk van, ha tehetjük, összejárunk. Legtöbb időmet pedig mostanában a kisunokámmal töltöm. A 21 éves nagyobbik mellé ugyanis a másik lányomnak is született egy kisfia. Most 7 hónapos, és mivel két háznyira laknak tőlünk, naponta játszunk együtt egy-két órát.

g. b.

Legyél jó, tegyél jót!

Tisztelt Adózók!

A Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem Alapítványa az Önök adójának 1%-át az elmúlt évben, az egyetem hallgatóinak oktatására, kutatásba való bevonására, közgazdász tudományos műhelyek kialakítására, tanulmányi versenyek szervezésére, a hallgatók szakmai gyakorlatainak, tudományos munkáinak, sport- és kulturális rendezvényeinek támogatására fordította.

Köszönjük a támogatásukat!

Kérjük, hogy az idén is ajánlja fel adójának 1%-át a jövő közgazdászainak.

BKTE Alapítvány
Adószám: 18006221-1-43

Volt Közgázosok figyelem!

Az Alma Mater Közhasznú Egyesület, a Közgázon (MKKE, majd BKE, majd BKAE) végzett közgazdász hallgatók szervezete kéri az Egyetem végzett hallgatóit, hogy kapcsolatfelvétel céljából jelentkezzenek. Információk egyesületünkről: www.kozgaz.hu, vagy telefonon: 482-5453; 30/376-2236.

E-mail: alumni@uni-corvnus.hu

Amennyiben támogatnád a Közgáz Alma Mater Közhasznú Egyesületet, adód 1%-ával megteheted. Adószámunk: 18244573-1-43. Címünk: 1093 Bp., Fővám tér 8.

Közgázosok, egykori SG-sek!

Kérünk benneteket, hogy segítsétek munkánkat, támogassátok erőfeszítéseinket, amelyeket az egyetemünkre jelentkezők sikeréért teszünk!

Családotok, baráti körötök minél több tagját kérjétek meg: Adójuk 1%-át ajánlják az SG-nek!

Studium Generale Alapítvány
Adószáma: 19669814-1-43
Számlaszám: 11709002-20120856

A fiú a képernyőről

Vajon ki ne ismerné? Sportrajongók előnyben, ők kapásból tudják a választ: ő Szántó Dávid, a Telesport ifjú sportriportere. A sport iránt kevésbé érdeklődők is biztosan ismerik őt, a srácot, aki mindig mosolyogva mondja a sporthíreket a Híradó után vagy egy hétvégi sportműsorban.

Még a sportrajongók közül is kevesen tudják róla, hogy Dávid gyerekkora óta, tudatosan készült a sportriporteri pályára és egy riporteriskola elvégzése után került be a tévéhez.

Vajon mennyien tudják azt, hogy ide jár, együtt velünk, immár két éve? Eddigi pályájáról, az egyetemről, a népszerűségről és a „továbbiakról" kérdeztem az immár végzős Dávidot.

– Amikor 2000-ben bekerültél a televízióhoz, máris rekordot döntöttél: tizennyolc éveddel Te voltál a legfiatalabb, aki bekerült az MTV sportosztályára. Szerinted mi kellett ahhoz, hogy ezt elérd?

– Szerencse kellett, abból jó sok. Tehetség sem ártott, sokan azt mondják, hogy van bennem valami, én ennek örülök. Ami talán még ennél a kettőnél is fontosabb, az az elszántság és a kitartás; bennem az úszás miatt mind a kettő megvan. Az úszásnak sokat köszönhetek, ettől lettem ennyire céltudatos.

– Úszol még ma is?

– Nem, ötévesen kezdtem, és húszévesen hagytam abba. Ifjúsági országos bajnok voltam, de felnőttek között országosan csak negyedik-hatodik, ami semmire nem volt jó, mert ezzel az eredménnyel nem lehettem Európa-bajnoki résztvevő sem, így nem érte meg azt a rengeteg munkát rászánni. Így viszont azt mondom, hogy nagyon megérte, mert minden másodperce hozzásegített ahhoz, hogy most ott eljuthattam oda, ahol tartok.

– Mindig maximalista vagy?

– Igen, úgy gondolom, hogy az vagyok az élet minden területén. Például a világon semmit nem számít, hogy a suliban milyen jegyeim vannak, mert van egy munkám, és még sokáig azt akarom csinálni. És mégis, meghalok minden vizsgaidőszakban, hogy a lehető legjobban teljesítsek.

– Hogyha már tizennyolc évesen „felfedeztek", miért döntöttél úgy, hogy továbbtanulsz?

– Úgy gondoltam, hogy megvan hozzá az eszem, hogy továbbtanuljak. A Közgáz előtt a Külker főiskolára jártam, utána jöttem ide még két évet tanulni. Nem hinnéd el, miért pont a Külker főiskolát választottam: a Felsőoktatási Tájékoztatóban egyik suli sem ragadta meg a fantáziámat, ezért elővettem a térképet és azt mondtam: a Külker főiskola elég közel van hozzánk, legyen akkor az. Gazdaságdiplomácia szakra jártam, ami érdekelt. Ezután ismét a maximalizmusom vitt tovább és hozott el ide, a nemzetközi kapcsolatok szakra.

– Hogy tudod egyszerre csinálni a tévét és az iskolát?

– Egy sportriporternek sokféle feladata van: riportot készít és szerkeszt, közvetít valamilyen versenyről vagy műsort vezet. Én mindezt együtt csinálom. A tévében nincsen kötött munkaidő – ez nagy pozitívum –, de heti hét napot dolgozunk, és sokszor előfordul, hogy bemegyek reggel tízre forgatni, utána műsort vezetek, majd vágok, és hajnali kettőre megyek haza. Szorgalmi időszakban a tévé az első a sorban, az határozza meg az időbeosztásomat. Vizsgaidőszakban pedig csak heti egy-két napot megyek be dolgozni. Nyáron és hétvégén van a legkevesebb időm, mert akkor van a legtöbb sportesemény.

– Mikor voltál utoljára bulizni?

– Hat éve egyszer voltam… Jó, lehet, hogy csak három. Annak idején azért nem mentem, mert megállás nélkül úsztam és másnap reggel négy-negyed öt körül keltem, utána pedig elkezdtem dolgozni és nem értem rá. Általában ezek a klasszikus értelemben vett gimnáziumi évek az úszás miatt, a főiskolai és egyetemi évek pedig a tévé miatt maradtak ki az életemből. Néha sajnálom és elgondolkozom, hogy mennyire másképp is alakulhatott volna az életem, de igazából nem bánom egy pillanatig sem, hogy az lettem, aki.

– Mi számodra az igazi elismerés?

– Például az, hogy érzem, hogy az a kis zárt közösség, akik úszást közvetítenek világversenyről világversenyre, tudják, hogy én vagyok a „Hungarian Television", a magyar fiú. Ha van egy magyar meglepetésember a versenyen, lásd Gyurta Dani az olimpián, akkor odajönnek hozzám, és kérdezősködnek. Ez az igazi elismerés, a másik pedig, amikor leveleket kapok és megállítanak az utcán, és azt mondják, hogy jaj de jó, maga a kedvencünk. Itt az iskolában néhány tanárról tudom, hogy felismertek, és az évfolyamtársaim közül is sokan. Ez azonban sosem feltűnő, így segít szerénynek maradni. Nem szállok el, és nem mondom azt, hogy én sztár vagyok, mert nem azzal akarok kitűnni, hogy mennyien ismernek fel az utcán vagy mit írnak rólam az újságok.

Gálfi Lilla

Nehéz-Posony Kata felvétele

Ahogy azt elvártuk...

Csapatunk a nem túl dicsőséges alapszakaszbeli, majd az ugyanúgy folytatódó rájátszásbeli szereplése után ezúttal jó játékkal, és győzelmekkel kedveskedett szurkolóinak. Illetve egy esetben csak kedveskedett volna, ha a játékvezetői páros (már nem először) nem gondolja úgy, hogy bele kell nyúlnia a mérkőzésbe. De nézzük időrendi sorrendben!

A Diana SE ellen, mint utóbb kiderült, nagyon kár volt kikapni a múltkor, hiszen a XII. kerületiek időközben csődbe mentek (a bajnokság eleje óta borotvaélen táncolt a csapatuk, és egy év közbeni bíróverés miatt rájuk kirótt büntetés adta meg a kegyelemdöfést), ám mégis kénytelenek befejezni a bajnokságot, hiszen két osztállyal való visszasorolást, és 700 000 forintnyi büntetést kéne befejezniük ellenkező esetben. Magyarán. Pénz és játékosok híján gyakorlatilag az ellenünk felmutatott sikerükön kívül valószínűleg senkit sem tudnak majd legyőzni. Puff neki! A Nagykőrös ellen ezért létfontosságú volt a siker, hiszen mind morálisan, mind eredményeit tekintve padlón volt a csapat. Kováts László és Vladár Csaba mindent elkövetett, hogy felrázza a fiúkat, és a felforgatott kezdőcsapatban (sérülések miatt is) helyett kapott több fiatal, úgymint Udvarhelyi Csaba és Varró Levente. Utóbbi ifjonc egészen elképesztő bemutatkozásként 27 ponttal terhelte meg a kiskunságiakat. Vele Zombori Tamás tartotta a lépést, és három triplát is beszórva 24 pontig jutott. Említést érdemel, hogy Udvarhelyi Csaba is azért bedobott két hárompontost, valamint az újabban gyengélkedő Mihaletzky Bálint is 19 pontig jutott.

Közgáz – BB Nagykőrös 101–80

(24-21, 27-20, 27-19, 23-20)

A folytatásban a listavezető Debreceni Egyetem vendégeskedett a Kinizsiben. A hajdúságiak hamar magukhoz ragadták a kezdeményezést, elhúztak és tizenöt ponttal is elhúztak. A mieink játékát rengeteg labdaeladás tarkította, és a debreceni védekezés ellenszerét sem igazán találták. Ám a harmadik negyedben taktikát váltottak a piros-fehérek, és lépésről lépésre közelítettek ellenfelükhöz. Mindenekelőtt fegyelmezettebben, pontosabban játszottak a közgazdászok, ráadásul feljavult védekezésünk miatt hosszú kosárcsendek következtek be a vendégoldalon. Nagy lökést adott a társulatnak az is, hogy a harmadik negyedet Mihaletzky Bálint egy félpályáról eleresztett hárompontossal zárta. Végül sikerült fordítani is, ám a játékvezetői kettős az utolsó percben belenyúlt a meccsbe, és sorozatos érthetetlen ítéleteivel elvette a mieinktől a jogos két pontot. Néhány szurkoló nehezen viselte a vereséget, és a két sípmesteren szeretett volna elégtételt venni, de szerencsére a józanabb drukkertársaik megakadályozták őket ebben – minimum kétszázezer forintot spórolva meg a klubnak…

Közgáz–Debreceni Egyetem 87–88

(18-23, 22-28, 25-24, 22-13)

Legjobb hazai dobók: Virág Barnabás (19), Varró Levente (18), Mihaletzky Bálint (17)

Nem is sejtettük, hogy szűk egy héten belül az egyébként gyenge, de az utóbbi időben több, minket korábban megviccelő gárdát is legyőző Miskolci EAFC-on egészen elképesztő teljesítménnyel, 36 pontos különbséggel fognak átgázolni fiaink! Kár kiemelni bárkit az együttesünkből, hiszen gyakorlatilag mindenki jól játszott, esélyt sem hagyva a borsodiaknak. Ezzel nem csak a legsimább idegenbeli, hanem a másodosztályban legnagyobb különbségű győzelmét aratták a srácok.

MEAFC–Közgáz 63–96

(17-25, 10-24, 12-22, 24-25)

Közgáz: Lénárt Zoltán (6. pont), Dudás Gergő (11), Zombori Tamás (14), Várkonyi Tamás (14), Virág Barnabás (13), Móricz Dániel (3), Földes Dániel (12), Kelemen Marcell (13), Varró Levente (5), Kadocsa Márton (5)

A megújult honlapon (új címen) minden csapattal és szurkolókkal kapcsolatos híreket megtalálhattok!

Az új közös, klub-szurkolói honlap: http//:kozgazkosar.uni.cc

A csapat szurkolótábora, a Közgáz eastside Brigade kisbuszos túrát szervez Nagykőrösre! Ha szeretsz jókat bulizni, és szereted a kosárlabdát, akkor gyere el! A honlapon minden információt megtalálsz!

Sztancsik Richárd

Fehér Miklós emléktorna
Quaestor kupa nemzetközi teremlabdarúgó torna
2005. január 7–9., Győr

A közelmúltban tragikusan, a futballpályán 24. életévében elhunyt magyar válogatott, Fehér Miklós emlékére szülővárosában, Győrben rendeztek kispályás emléktornát.

A teremtornára több első osztályú csapat nevezése mellett egyetemünk is képviseltette magát egy csapattal. A rendkívül erős mezőnyben az MTK csapatát is kifogtuk a csoportmérkőzések során, s mivel a másik két meccset is szorosan, de elveszítettük, így búcsúztunk a további küzdelmektől. Gratulálunk a tisztes helytállásért!

Közgazdász

A Budapesti Corvinus Egyetem közéleti és kulturális hírlapja

Megjelenik szorgalmi időszakban havonta

Főszerkesztő: D. Szekeres Ágnes

Felelős szerkesztő: Faragó József

Rovatvezetők: Gálfi Lilla (közélet-köztér), Magyar Aletta (kultúra), Kovács Tamás (kitekintő), Sztancsik Richárd (sport)

E számunk munkatársai: Bernschütz Mária, Gáspár Balázs, Halász Géza, Hátsági Attila, Orel Dorotya, Pető Szabolcs, Potó Sándor, Vári Sára

Fotó: Nehéz-Posony Kata

Tipográfia: Lorentz Attila

Szerkesztőség és kiadó: 1093 Budapest, Fővám tér 8. Telefon: 482-5176

E-mail: kozgazdasz-ujsag@uni-corvinus.hu

Kiadja: a Budapesti Corvinus Egyetem rektora

Tördelés, nyomdai előkészítés: partners-Grafika Kft.

Nyomdai kivitelezés: Grafika Press Rt.

ISSN:0230-7529

Készült a Budapesti Corvinus Egyetem Egyetemi Hallgatókért Kht. és a Nemzeti Civil Alapprogram támogatásával

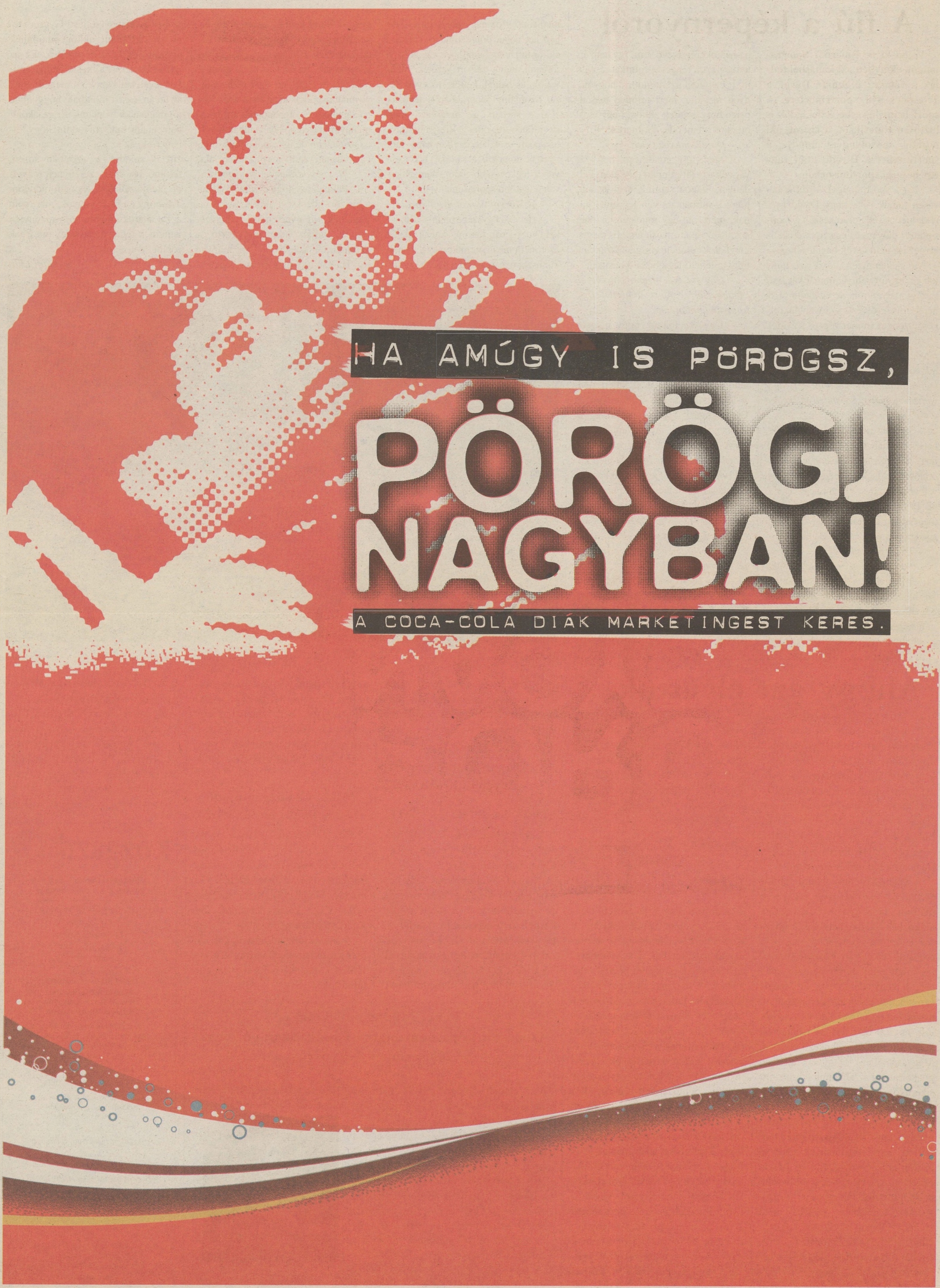
HA AMÚGY IS PÖRÖGSZ,
PÖRÖGJ NAGYBAN!
A COCA-COLA DIÁK MARKETINGEST KERES.